Temps Pasqual - Sisè diumenge

Per Administrador el dg., 21/05/2017 - 09:00

Ac 8,5-8.14-17
1Pe 3,15-18
Jn 14,15-21

La mirada Una de les expressions humanes més significatives és la de la mirada. A través d'ella podem intuir amb certa facilitat l'actitud o la intencionalitat de la persona que ens mira. Quantes coses es poden manifestar i quantes intencions es poden deduir d'una mirada! De vegades més que amb les paraules o amb el to de veu. Mirar amb bons ulls o amb mals ulls pot expressar o provocar estats d'ànim o reaccions ben diverses. Diuen popularment que els ulls són el mirall de l'ànima.

Del que es tracta, com en tantes altres expressions humanes, és de tenir sempre la mirada adequada. Com ha de ser la nostra mirada? Hi ha una petició repetida en els salms molt significativa: "Senyor, feu-nos veure la claror de la vostra mirada!" En ella reconeixem que la seva mirada és lluminosa i descobreix les coses i les persones tal com són i fa veure tot allò que pot passar fàcilment inadvertit. Nosaltres hauríem de tenir, almenys una mica d'aquesta llum en la nostra mirada.

La mirada interior
Avui Jesús ens acaba de dir que no ens deixa desemparats, sinó que, per mitjà del seu Esperit resta amb nosaltres, està en nosaltres, dintre de nosaltres. Ens n'adonem? Cal que ens mirem a la llum de la seva mirada i descobrim, enmig de les nostres limitacions i febleses, la presència de l'Esperit de Jesús. Aquest Esperit que ens inspira tantes coses bones, tants bons sentiments envers tantes persones, tants bons pensaments i desigs que ens porten a actuar amb generositat. I és, deixant-nos portar per aquest Esperit, com podrem anar vencent les nostres febleses. I amb la claror de la seva mirada, més fàcilment descobrirem també la seva presència en els altres, enmig de febleses inherents a la condició humana.

Estimats
És llastimós que tinguem més facilitat per descobrir les febleses, les pròpies i sobretot les alienes, abans que els dons meravellosos de l'Esperit que hi ha en nosaltres i en els altres. Això ens fa, sovint, valorar-nos poc, estimar-nos poc i valorar poc i estimar poc els altres. Perquè, en definitiva, la llum de la mirada de Déu no és altra cosa que l'amor, el manament de Jesús. I ens exposem a deixar-nos perdre, deixar de viure la cosa més gran que hi pot haver. Diu Jesús: aquell que accepta i guarda el meus manaments, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em revelaré a ell.

Ben diferent seria la convivència en moltes famílies, en molts pobles i en molts estats, si els homes i les dones sabessin deixar-se il·luminar per la claror de la mirada de Déu i descobrissin el molt de bo que hi ha en tots per la presència de l'Esperit de Jesús, tot fent de les diferències ideològiques, racials, culturals, i religioses, no un motiu d'enfrontament, sinó una font d'enriquiment mutu.

Aquests dies els cristians ens hem de preparar per revifar, d'una manera més intensa, aquesta presència de l'Esperit en celebrar d'aquí a dues setmanes la festa de la Pentecosta.

I ara l'Esperit davallarà sobre el pa i el vi de l'Eucaristia per fer-se presència de Jesús, que per la comunió amb Ell ens podrem deixar il·luminar més intensament amb la llum de la seva mirada.

ETIQUETES
ESTIMAR ESPERIT MIRADA